

Η Ειρήνη Ηλιοπούλου μιλά στην «axianews» για τη δουλειά της εν όψει της νέας έκθεσης στην γκαλερί Σκουφά

Συνέντευξη στη **Ζέτα Τζιώτη**

Απολαμβάνω ιδιαίτερα τόσο τα υπέροχα τελάρα, όσο και τη θετική αύρα της καταξιωμένης εικαστικού Ειρήνης Ηλιοπούλου. Ένας τόσο φωτεινός και αισιόδοξος άνθρωπος, μια ερωτική και γοητευτική γυναίκα, μια ταλαντούχα εικαστικός, που επιμένει σε μια ποιητική μετάπλαση της πραγματικότητας αποδίδοντας τα προσωπικά της χαρακτηριστικά και στη δουλειά της μέσα από μια μεταμοντέρνα προοπτική. Τα έργα της διακρίνονται άλλοτε για τη λυρική τους διάθεση κι άλλοτε για το υπόκωφο δράμα τους. Τόσο οι αναγνωρίσιμες σχεδιαστικές και χρωματικές τους αξίες, όσο και η άπλετη θεατρικότητά τους προσφέρουν από την πλευρά τους ένα νέο μορφολογικό τόνο στη ζωγραφική της. Αυτός είναι ο λόγος που δεν τραβούν μόνο την προσοχή και τον θαυμασμό του φιλότεχνου κοινού, αλλά και το ενδιαφέρον των σημαντικών συλλεκτών.

Ο Γιάννης Ξανθούλης για τα «Ερωτικά», μια σχετικά πρόσφατη ατομική της έκθεση που συγκίνησε, έγραψε: «Και θυμήθηκα πάλι τους βράχους της που μετεμψυχώθησαν σε ανθρώπινα κορμιά με τη λαχτάρα –φως φανάρι– να ξορκίσουν θριαμβευτικά τη μοναξιά τους. Όσο για το πάθος... εύκολα διαπιστώνεται και πιστώνεται στο καλλιτεχνικό ερωτικό στοκ της δημιουργού. Είναι χαρά σε αυτούς τους ανοργασμικούς καιρούς να βλέπουμε έτσι αποτυπωμένη την ερωτική ιερουργία από μια σπουδαία ζωγράφο. Χαρά και για κείνη και για μας και όλους όσοι μπορούν να ανακαλούν και να συγκινούνται με την αναστάσιμη δωρεά του έρωτα».

Αυτό τον καιρό η Ηλιοπούλου είναι έτοιμη να μας παρουσιάσει τη νέα της δουλειά –καιρού επιτρέποντος– στην γκαλερί Σκουφά με τίτλο «Τόπος της επιθυμίας».

Η ίδια η ζωγράφος γράφει στο σημείωμά της στον κατάλογο της έκθεσης: «Ο όμορφος τόπος της επιθυμίας μου είναι τόπος ουτοπικός. Η ουτοπική

«Ένα έργο χωρίς δυνατή επιθυμία είναι αδιάφορο»

«Ο όμορφος τόπος της επιθυμίας μου, είναι τόπος ουτοπικός... Είναι ο αχανής τόπος του τελάρου»

επιθυμία για γνώση αυτού που δεν είναι ακόμα γνωστό είναι ο άξονας και ο λόγος που ζωγραφίζω».

- Ειρήνη, η φύση σάς εμπνέει και αποτελεί για εσάς «τόπο επιθυμίας»...

- Η φύση είναι παρούσα στη ζωγραφική μου, σχεδόν από την αρχή της ζωγραφικής μου πορείας με εξαίρεση κάποια εσωτερικά θεάτρων και καφενείων, που και εκεί η φύση μπαίνει στον εσωτερικό χώρο μπερδεύοντας το «μέσα» με το «έξω». Ο «τόπος της επιθυμίας» είναι ο αχανής τόπος του τελάρου, εκεί που μετουσιώνονται το απτό σε άυλο και η ύλη σε εικαστική γλώσσα, αναγκαία συνθήκη για να εκφραστεί η επιθυμία.

- Στην τελευταία ενότητα που δουλεύετε πάλι καταπιάνεστε με τη φύση. Ποια έργα σας ξεχωρίζετε;

- Τα έργα που θα δείξω το φθινόπωρο είναι δουλειά τριών χρόνων. Με την αναβολή της έκθεσης όμως, από καραντίνα σε καραντίνα, προστέθηκαν και καινούργια έργα. Έτσι, αισίως φτάσαμε στα τέσσερα χρόνια. Δεν θα μπορούσα να ξεχωρίσω κάποια ανάμεσα στα έργα μου, αναμφίβολα όμως αυτά τα οποία έχουν καινούργια στοιχεία, λύσεις, υλικά κ.λ.π., έχουν περισσότερο το βλέμμα μου επάνω τους.

- Μιλήστε μας για την ανάγκη του καλλιτέχνη να μεταφέρει στο τελάρο την «επιθυμία»; Ποια συναισθηματική διαδικασία συναισθάνεσθε ότι διανύεται κατά τη διεργασία αυτή;

- Η ανάγκη αυτή είναι ζωτικής σημασίας. Είναι μια

επείγουσα ανάγκη να πεις με τον τρόπο σου ό,τι δεν λέγεται με λόγια! Είναι το Α και το Ω της ζωγραφικής διαδικασίας. Αν το έργο δεν διατρέχεται από δυνατή επιθυμία από την αρχή μέχρι το τέλος, το αποτέλεσμα είναι αδιάφορο και δεν εκπέμπει σήματα επικοινωνίας προς τον θεατή.

Η διαδικασία είναι εύθραυστη, απαιτεί απόλυτη συγκέντρωση και δόσιμο. Και αυτό επειδή οι διεργασίες που γίνονται στο υποσυνείδητο είναι υπόγειες και χρειάζεται να αρθρώσεις μια απολύτως εικαστική γλώσσα για να τις βοηθήσεις να βγουν στην επιφάνεια. Η διαδικασία επίσης είναι μια διαρκής πάλη μεταξύ συναισθήματος και λογικής, δηλαδή της λογικής των νόμων του τελάρου.

- Τι σημαίνει για σας ουτοπία και τι πραγματικότητα; Πώς εκφράζετε τις έννοιες αυτές στη δουλειά σας;

- Ουτοπία είναι η παράλληλη ζωή του καλλιτέχνη με το τελάρο, όπου υφαίνονται νήματα και από τις δύο πλευρές, ώστε να λειτουργήσει η μεταξύ τους σχέση που θα τους επιτρέψει την συμβίωση. Η ουτοπία έχει τις ρίζες της στο τελάρο, σε μαθαίνει να το υπακούς και να το αφουγκράζεσαι και να σέβεσαι αυτά που σου υπαγορεύει. Η ουτοπία εμπειριάζει την επιθυμία για έναν τόπο ιδεατό. Η πραγματικότητα σε τροφοδοτεί με κάθε είδους ερεθίσματα και βοηθάει να πατάει το ένα πόδι στη Γη.

- Πόσο σημαντικό είναι το χρώμα στα έργα σας;

- Σκέφτομαι με το χρώμα. Σχεδιάζω με το χρώμα. Το αντίθετο μου φαίνεται παράξενο και ταυτόχρονα προκλητικό. Το σχέδιο χωρίς χρώμα παραμένει πεδίο προς εξερεύνηση! Όταν το συνδυάζω με άλλα υλικά, παστέλ ξηρό και ακουαρέλες, μου φαίνεται πολύ πιο ενδιαφέρον. Σχεδιάζω, στα γρήγορα, μικρά σκίτσα, για να στήσω στο μυαλό μου

Whoiswho

Η Ειρήνη Ηλιοπούλου σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας από το 1977 μέχρι το 1981. Συνέχισε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στο Παρίσι, με δάσκαλο τον Leonardo Cremonini. Έχει κάνει 20 ατομικές εκθέσεις και πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα της βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη της Αθήνας, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Ίδρυμα Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή, στο

«Η ουτοπική επιθυμία για γνώση αυτού που δεν είναι ακόμα γνωστό είναι ο λόγος που ζωγραφίζω»

ένα θέμα ,αλλά κυρίως στα μπλοκάκια μου στην εξοχή για σημειώσεις τοπίων, ανθρώπων, ζώων, χρωμάτων κ.λ.π.

- Παρά τις καταστάσεις που ζούμε αυτή τη χρονιά, τα έργα αυτά είναι πολύ αισιόδοξα. Είστε αισιόδοξος άνθρωπος;

- Φαίνεται πως είμαι βαθιά αισιόδοξη, αν και δεν μου φαίνεται, τελικά είμαι χωρίς να το συνειδητοποιώ. Το γεγονός ότι τα πάθος μου για τη ζωγραφική παραμένει αμείωτο, σίγουρα δηλώνει αισιόδοξο άτομο. Δεν ξέρω αν εγώ αντλώ από τα έργα μου ή εκείνα από εμένα, αλλά δεν έχει σημασία.

- Πώς βλέπετε να διαμορφώνεται η αγορά της τέχνης στην Ελλάδα; Πιστεύετε ότι μετά το πέρας της πανδημίας οι συλλέκτες και το φιλότεχνο κοινό θα στηρίξει την αγορά;

- Η πανδημία δεν έχει τελειώσει ακόμα και τα δείγματα είναι πολύ καλά. Οι συλλέκτες αγαπάνε την τέχνη, όσο και οι καλλιτέχνες και ο κόσμος έχει ανάγκη να επικοινωνήσει μέσα από την τέχνη. Είτε η στήριξη είναι συνειδητή προς τους καλλιτέχνες, είτε εσωτερική ανάγκη, η αγορά της τέχνης θα ωφεληθεί. Ελπίζω πως σύντομα τα μουσεία και οι χώροι τέχνης θα γεμίσουν με κόσμο και τα έργα θα έχουν απέναντί τους ένα λαίμαργο βλέμμα για τέχνη, που δεν θα εξαντλείται στο Διαδίκτυο όπως τώρα, για να μπορέσουν να επικοινωνήσουν πληρέστερα.

- Greek Sale November 2020 - Bonhams Lot 32. Υπέροχο έργο. Μίλησέ μας για αυτό.

- Το έργο «Άνδρας κάτω από τις ντοματιές» το έκανα το 2009 και το εξέθεσα στην αίθουσα τέχνης Αθηνών της Μαριλένας Λιακοπούλου. Ήταν η εποχή που έβαζα για πρώτη φορά ανθρώπινη φιγούρα στα έργα μου και ο απρόβλεπτος και ανορθόδοξος τρόπος που τοποθετήθηκε με οδηγί-

σε σε καινούργιες ζωγραφικές διαδρομές . Είναι ένα από τα πολύ αγαπημένα μου έργα και χάρη που πήγε καλά στη δημοπρασία.

- Υπάρχει στη ζωή σας και η ζωγραφική της καθημερινής απόλαυσης σε χρηστικά κεραμικά. Αυτή, ποια θέση έχει στην τέχνη σας;

- Τις κεραμικές γαβάθες και τα πιάτα τα ζωγραφισμένα τα έπιασα πάλι στις αρχές του τρίτου εγκλεισμού και ομολογώ ότι ήταν ένα πολύ ευχάριστο διάλειμμα. Το να ζωγραφίζεις πάνω σε κεραμικές επιφάνειες είναι απόλυτα χαλαρωτικό, καθώς δεν υπάρχει προβληματισμός, είναι απλή διακόσμηση. Αυτό το διάλειμμα το κάνω μια φορά τον χρόνο ή τα δύο χρόνια, όταν σκαλώνω στη ζωγραφική και χρειάζομαι ένα κενό ανεμελιάς για να ξαναπάρω μπρος. Αυτή η περίπτωση είναι η λιγότερο συχνή. Το πιο σύνηθες είναι να αλλάζω υλικό όταν πιέζομαι για κάποιο έργο και επιφάνεια ζωγραφική, π.χ. χαρτιά, ακουαρέλες, παστέλ, μολύβια κ.λ.π.

- Τα έργα σας έχουν αναμφισβήτητα μια και επενδυτικό χαρακτήρα. Πώς βιώνετε την εξέλιξη στη δουλειά σας και τι σχόλια λαμβάνετε από φίλους και συλλέκτες σας;

- Πιστεύω πως μετά από καιρό κατέκτησα μια δική μου εικαστική γλώσσα και ελπίζω πως με τα χρόνια την εμπλουτίζω λέξη λέξη. Και βέβαια χαίρομαι που οι φίλοι μου και οι φίλοι της τέχνης την πιστεύουν, την απολαμβάνουν και επικοινωνούν μαζί της.

- Έχετε προγραμματίσει επόμενα βήματα Θεού θέλοντος και καιρού επιτρέποντος;

- Το φθινόπωρο που μας έρχεται, εκτός απροόπτου πάλι, είναι η ατομική μου στην γκαλερί Σκουφά. Υπάρχουν και άλλα σχέδια που περιμένουν ανάλογα με το πώς θα διαμορφωθεί το τοπίο. Ελπίζω στο καλύτερο.

Μέγαρο Μαξίμου, στην Πινακοθήκη Κουβουτσάκη, στην Πινακοθήκη Αργινίου, στην Τράπεζα της Ελλάδος, στην Εθνική Τράπεζα, στη συλλογή της Alpha bank, στη Γενική Τράπεζα, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Φλώρινας, στη Βουλή των Ελλήνων, στο Ίδρυμα Colas στο Παρίσι, καθώς και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στον Καναδά και στην Αυστραλία. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.